

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

ΚΑΙ Η ΕΠΤΑΚΑΝΔΗΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1821

Τις σφαγές των Κυπρίων ιεραρχών και των προκρίτων κατά τον Ιούλιο του 1821 ακολούθησαν εξισλαμισμοί, δημεύσεις περιουσιών και εκκλησιαστικών καθιδρυμάτων, λεηλασίες και καταστροφές. Εκκλησίες βεβηλώθηκαν και μετατράπηκαν σε μουσουλμανικά τεμένη. Στο στόχαστρό τους μπήκε και ο πάνσεπτος ναός της Φανερωμένης. Όμως, άλλα ο άνθρωπος βούλεται και άλλα ο Θεός κελεύει. Η Παναγία ως άλλη Σώτειρα επέστη και έσωσε τον ναό της! Ιδού το θαύμα: «Μανιώδης από την άνθελληνική του λύσσα ο Κιουτσιούκ-Μεχμέτ μεταξύ τῶν ἄλλων του τερατουργημάτων ἤθελε νὰ διαπράξει καὶ τοῦτο. Ἐπιθυμεῖ νὰ μετατρέψει εἰς τζαμίον τὴν ἐν Λευκωσίᾳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης. Τοῦτο γνωσθὲν ἐπροκάλεσε ὡς ἦν ἐπόμενο ἀγωνία καὶ φρικίαση εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς. Τότε οἱ περὶ τοῦ ναοῦ ἐνδιαφερόμενοι ἀπὸ φόβο μετέφερον κρυφίως εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν πρὸς φύλαξιν τὰ τέ ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη. Ἐγεννήθη σκέψις νὰ μεταφερθοῦν καὶ οἱ εἰκόνες, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐγκατελείφθη, διότι ὑπῆρξαν οἱ γνωματεύσαντες νὰ μείνουν αἱ εἰκόνες καὶ «ἄς δείξουν τὸ θαῦμα τους». Καλύψαντες, λοιπόν, αὐτὰς διὰ μελάνου σκεπάσματος τὰς ἐγκατέλειψαν καὶ ἀνέμενον μετὰ τρόμου τὴν φρικιαστικὴν αὔριον καθ' ἣν θὰ ἐλάμβανε χώραν τὸ φρικαλέον ἀνοσιούργημα.

Ἐπῆλθε, τέλος, ἡ νύξ τῆς παραμονῆς τῆς φρικιαστικῆς αὔριον. Τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν κατεῖχεν ἡ ἀγωνία, ἀλλ' ἡ χάρις τῆς βασιτασάσης τὸν βαστάσαντα πάντα διεφύλαξε τὸν ἱερὸν ναὸν ἀπὸ τοῦ μολύσματος.

Ὁ Κιουτσιούκ-Μεχμέτ ἐκοιμήθη μὲ τὸ χαρέμι του ἡσυχος. Ἡ ἀγγελικὴ του ψυχὴ δὲν εἶχε τύψεις. Αἴφνης, λοιπόν, τὴν νύκτα ἐγείρεται τῆς κλίνης περίτρομος καὶ διηγεῖται εἰς τὴν χανούμισσάν του, ὅτι ἠγέρθη κατόπιν τρομακτικοῦ ὄνειρου καὶ ἀρχίζει νὰ διηγῆται τοῦτο εἰς αὐτήν. Καθ' ἣν στιγμὴν, ὅμως, ἠγέρθη οὕτως ταυτοχρόνως ἠγέρθη καὶ ἡ χανούμισσα, ἣτις ἀρχίζει νὰ λέγει ὅτι καὶ αὕτη ἠγέρθη περίτρομος, ἰδοῦσα τὸ αὐτὸν ὄνειρον.

Ἡσυχάζουν ἀπὸ τὴν πρώτην συγκίνησιν καὶ ἐπαναλαμβάνουν τὸν ὕπνον των, ὁπότε μετ' ὀλίγον ἐπανεγείρονται περισσότερο τρομαγμένοι καὶ ἐπαναλαμβάνουν τὴν αὐτὴν στιχομυθίαν. Κοιμοῦνται πάλι καὶ ἡ φρικίαση ἀπὸ τὸ ὄνειρό τους καταλαμβάνει ἐκ τρίτου εἰς μεγαλύτερο βαθμό.

Ἐπὶ τέλους ἐξημερώνει καὶ ὁ Κιουτσιούκ-Μεχμέτ παραλαβὼν τὸν Μεττέσαγαν καὶ τὸν Ταχίραγαν μεταβαίνουν εἰς τὸν ναόν. Ἐκεῖ ἀντὶ νὰ ἐπιτεθεῖ ὡς ἄγρια λαῖλαψ, ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἐν τῷ ναῷ μεγάλην λαμπάδα, τὴν ὁποίαν καὶ πλήρωσεν ἀκριβά, πλησιάσας πρὸς τὰς σκεπασμένας εἰκόνας ἀρχίζει νὰ ἀνασηκῶναι τὸ σκέπασμα καὶ νὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ μιᾶς ἐκάστης εἰκόνας. Ὅταν ἔφθασε πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας ἐζήτησε καὶ περὶ αὐτῆς πληροφορίας. Μόλις δὲ τοῦ εἶπον ὅτι εἶναι «ἡ Μεϊρέμ ἀνά» (Μαρία, μήτηρ τοῦ Χριστοῦ – Παναγία) ἐξέβαλεν φωνὴν καὶ εἶπε «πούτουρ» καὶ ἤναψε τὴν λαμπάδα καὶ φυγὼν ἔδωκε διαταγὰς νὰ μὴν πειραχθῇ ὁ ναὸς καὶ νὰ μείνῃ Ἐκκλησία τῆς «Μεϊρέμ ἀνά». Καὶ οὕτως ἐσώθη ἀπὸ τὴν βεβήλωση ἡ Ἐκκλησία τῆς Φανερωμένης καὶ μετ' αὐτῆς βεβαίως καὶ ὁλόκληρος ἡ συνοικία, ἥτις θὰ ἐξετουρκίζετο».

Ὁ Κιουτσιούκ-Μεχμέτ χάρισε στον ναὸ τῆς Φανερωμένης ἀσήμι καὶ με αὐτὸ κατασκευάστηκε τὸ 1856 ἡ επτακάνδηλος τριφουρένια κανδήλα, βάρους 5,95 κιλῶν καὶ ὕψους 70 εκ. σε ἀνάμνηση τῆς θαυμαστῆς ἐπέμβασης τῆς Θεοτόκου. Ἡ Επτακάνδηλος κατασκευάσθηκε ἀπὸ τὸν Χ' Ἰωάννη Γ. Ελευθεριάδη, ὁ οποίος ὀνομαζόταν Κουγιουμτζής.